Ч. 271. Второк 19 (6) грудня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На суботнішнім засіданю палати послів відповідав насамперед президент міністрів бар. Ґавч на інтерпеляциї в справі арештовань в послідних часах в Чехії і заявив, що правительство зовсїм не думає обмежати і спиняти свободи мнїня, о кілько населенє бажає заманїфестувати своє мнїнє законними средствами і стреміти такою дорогою до політичних цілий; правительство не буде тому перешкаджати. Коли би однакож хтось хотів нарушати спокій і публичний порядок, то обовязком правительства єсть виступити з цілою енерґією і недопустити до того. Всяку реформу політичну можна осягнути лиш на внутрішній силї, скоро не сходить ся з дороги порядку.

Відтак приступлено до дальшої дискусиї над провізориєю буджетовою. Пос. Штірк полємізував з референтом комісиї буджетової і казав, що справа реформи зовсїм ще не порішена і ще не доспіла. Палати буде мусїла ще не одно притерпіти, заким вискаже о нїй свою гадку. — Пос. Вольф доказував, що справу реформи виборчої порушено лиш длятого, щоби відвернути увагу від Угорщини в хвили, коли парлямент повинен зібрати всї свої сили, щоби остаточно закінчити справу з Угорщиною. Всенїмцї не бoять ся загального права голосованя, бо зменшену ґрупу нїмецких послів зрівноважить радикалізм. — По промові пос. Бендля замкнено дискусию а відтак яко ґенеральний бесїдник „против“ промовляв пос. Штайн і заповів, що Всенїмцї поставлять на слїдуючій сесиї внесенє о поставленє кабінету бар. Ґавча в стан обжаловання, позаяк ужитє кредитів на спільні видатки стоїть в суперечности з тим, що сам бар. Ґавч сказав о конституциї і конституцийнім поступованю. Другий ґен. бесїдник „за“ пос. Турский заявив, що Коло польске займало від многих лїт становище, що залагодженє буджету єсть конечностию державною. Бесїдник жалував того, що разом з провізориєю буджетовою не предложено буджету на 1906 р., над котрим можна було радити в комісиї буджетовій. Торічна дискусия буджетова, хоч не була доведена до кінця, а мимо того була дуже пожиточна і дала правительству много вказівок. Дальше доказував бесїдник, що кабінет урядничий єсть дорожший як кождий иншій, говорив о водних дорогах, о положеню урядників державних і служби зелїзничої, відтак обговорював справу польских паралєльок при учительскій семинариї на Шлеску в Тїшинї а відтак сказав: Від 40 лїт служили ми вірно тій державі і можемо сказати, що ми сповнили свій обовязок. Всї опозицийні партиї закидали нам навіть, що ми більше дбаємо про інтереси державні, як краєві і народні. — По промові референта ухвалено наконець 111 голосами против 32 приступити до специяльної дискусиї.

Пос. Ріґер заявив, що позаяк система поборювана социялїстами, мимо приреченої реформи виборчої, осталась при кермі, социялїсти будуть голосувати против провізориї буджетової. — Пос. Міхейда обговорював відносини на Шлеску з польского становища і заявив, що польске населенє стоїть в справі польских паралєльок при учительскій семинариї на тім становищи, що самостійна польска семинария з осїдком в Тїшинї мусить бути основана а то з тої причини, що в цілім окрузї Нїмцї творять лиш 15 прц. населеня, добра половина жителїв Тїшина то Поляки, а Нїмцї в Тїшинї зовсїм не бажають усуненя семинариї із сего міста. — Пос. Ґінтер казав, що справа ся нинї ще не доспіла і правительство не повинно переносити кляс рівнорядних до місцевости, против котрої одна з народностий противить ся; перенесенє повинно наступити лиш тоді, коли з нїякої сторони нїхто тому не противить ся. Лишім відносини — казав бесїдник — так як они тепер, а будемо дружно поступати.

16:

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Конець).

Тут в долинї, в сїм лябіринтї вузоньких улиць, котрими женуть електричні вози, що заєдно дзвонять і роблять великий гуркіт, знаходять ся бюра многих промислових заведень. В однім дерихмарі має своє бюро Кернеґї, той герой реклями; в другім коксовий король Фрік, в третїм знаходить ся управа найбільшого на цілім сьвітї підприємства промислового, славного сталевого трусту зі своєю армією робітників в силї 160.000 мужа і з капіталом 6.500 мілїонів корон. В четвертім величезнім будинку містять ся бюра славного товариства нафтового Standard Oil Company, дїло Рокфеллера; в иньших будинках знов знаходять ся бюра великої фабрики дутого скла і пітсбурґских товариств земного газу, величезних фабрик сталї, ливарень, валковень, заведень для виробу зелїзних мостів, зелїзних рур і т. д. Треба бо знати, що в Пітсбурзї і єго охрестности єсть звиш 5 тисячів фабрик!

Причиною, задля якої той величезний промисл розложив ся тут в сїм однім місци при сутечи рік Мононґаґеля і Алеґенї, єсть передовсїм безпримірне богатство камінного вугля в сих сторонах. Як в цілій Америцї аж в найдальших сторонах можна знайти склади пітсбурґских виробів, так само має ся річ также і з єго чорними диямантами. Пітсбурґским вуглєм огрівають пітсбурґскі льокомотиви, що їздять по пітсбурґских шинах, а пітсбурґскі ваґони, які они тягнуть, везуть той вугіль аж на побережа Тихого океана, щоби ними огрівати пароходи, котрі їздять до Японії і Австралії. В самотних сторонах Гудзоньского заливу а так само і у великих головних містах від Ню-Йорку аж до Ню-Орлеану палять люди зимовою порою лиш пітсбурґским вуглєм, а коли він може видержати конкуренцию з вуглєм з иньших сторін, то лиш задля дуже корисних відносин перевозових. Лиш сто кільометрів від міста лежать вже портові міста над озерами, по котрих можна дешево все перевозити і якраз коло копалень вугля на всхід від Пітсбурґа починають ся водні дороги на ріках. Там набирають вугіль на лодки і везуть по рiцї Монанґагеля, а коли я переходив иноді по якім із многих мостів в Пітсбурзї, то видів, як попід ним перепливали цїлі фльотилї лодок з тяжким набором до Ст. Люїс, до Сінсінаті або до Ню-Орлеану над мехіканьским ґольфом.

Тоті фльотилї поцїплюваних з собою ланцухами лодок вуглевих веде один однїсенький пароходець; він не потребує їх тягнути, бо вода несе їх сама в Оґайо а сею рікою в ріку Міссісіпі аж до єї устя. Тоті фльотилї везуть звичайно 10.000 до 15.000 тон вугля, а се бувало вже й так, що такий пароходець завозив і по 30.000 тон аж до самого Ню-Орлеану. Так дїє ся вже десятками лїт, а все-таки поклади вугля містять ще в собі сотки мілїонів тон.

Того так важного і потрібного материялу видобуто на цілім сьвітї в 1903 роцї 900 мілїонів тон. З того припало на Нїмеччину 160, на Анґлію 250, а на Америку 300 мілїонів тон. Коло самого Пітсбурґа видобуто 35 мілїонів а підчас коли в инших сторонах той вугіль треба везти зелїзницями, тут на водних дорогах перевіз виходить о много дешевше, бо коли би н. пр. за перевіз зелїзницею з Пітсбурґа аж до Ню-Орлеану треба заплатити 32 корон, то водою платить ся лиш 4 корони. Сей примір повинен би бути наукою і для инших країв, де замість будувати канали і сполучати ріки і так старати ся о дешевий перевіз, накладають лиш податки та всїлякі дачки на водні дороги.

Більшу часть вугля з'ужиткoвують очевидно в самім Пітсбурзї. Руду привозять з далекого північного заходу по великих озерах до Пітсбурґа і тут перетоплюють в горнилах. До того потреба коксу а всїлякі товариства побудували в тій цїли тисячі коксових печий в самім районї вуглевім коло Копельсвіль, де в копальнях працюють головно Словаки і Русини з Угорщини, Мадяри і Поляки. Одно однїсеньке товариство коксове, фірми Г. Е. Фрік, продукує річно в своїх 14.000 коксових печах десять мілїонів тон коксу. Се товариство зі своїми 17.000 робітників єсть підприємством великого трусту сталевого, до котрого належить більша часть зелїзних і сталевих заведень в Пітсбурзї. Не треба бо думати, що сталевий труст вже всїх поглотив. Остало ся ще споре число дуже знатних фірм зелїзних, зовсїм независимих а межи тими одна, Джонес і Лєнґлін, котра майже так само велика, як славні заведеня Кернеґї в Гимстід. Підчас коли сї

Опісля без дальшої дискусиї ухвалено провізорию буджетову в другім і третім читаню, а резолюциї передано комісиї буджетовій. Відтак ухвалено проєкт закона о заключеню провізоричної угоди торговельної з Італїєю. При кінци засїданя дав ще п. Малаховский поясненя в справі робіт над новелею промисловою в комісиї промисловій. — На тім засїдане закінчено, а слїдуюче назначено на нинї, понедїлок о 10 год. рано.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні — До ситуациї на Угорщинї. — Події в Росиї. — Конець демонстрациї фльот против Туреччини.

Заходам послів Барвіньского, дра Стоцкого і Пастора удало ся довести до того, що др. Катрайн скличе в тій справі завтра (вівторок) комісию буджетову. Однак щоби не викликувати аґітациї проти користного рішеня справи, прийшло до такого рішеня, що справа конґруи буде поставлена яко перша точка в буджетовій комісиї по сьвятах і є певна надія, що більшість комісиї приййме начерк закона з поправками дра Фукса. (Найбільше опирають ся проти ухваленя закона социялїсти і Всенїмцї).

Розправа над пильними внесенями про материяльний бит урядників мала той вислїд, що міністер скарбу по сьвятах внесе начерк закона про вчислене активального додатку до емеритури. Начерк уже вироблений.

Щораз більше і виразнїйше утверджуєсь чутка, що межи коалїциєю а Короною заносить ся на компроміс, а до того довели головно переговори Селя і Люкача з коалїцийними партиями. За найбільшу ознаку мирового залагодженя конфлїкту уважають факт, що Люкач покликаний до Цїсаря і має за кілька днів предложити Монарсї плян компромісу. Плян той має опирати ся в основі на тім, що справа мови команди в угорских полках має бути виключена а буде здійстнена проґрама „комітету девятьох“, справа емблєматів буде управильнена, замість чорножовтої барви буде заведена угорска трикольорова; дальше буде заведена повна рівнорядність обох половин держави в справах заграничних; одно із спільних міністерств має бути перенесене до Будапешту. Тоту проґраму мають приняти всї інтересовані чинники. Після „Budapesti Hirlap“ Кошут і Апонии вже на ню згодили ся а Тіша висказав ся о тій проґрамі навіть симпатично. — Бувший міністер скарбу Люкач був оногди у Відни і відбув там численні конференциї з визначними полїтиками і вернув вчера до Будапешту.

Вісти, які наспіли в послїдних днях з Росиї, вказують, що там революция, чи радше анархія стає з кождим днем щораз більша. Правительство не має сили, щоби спинити революцийний рух, а навідворот той революцийний рух не має на стілько сили, щоби власть державну взяти в свої руки. Серед таких обставин зробив ся лиш один великий заколот, котрому не видко кінця. До того приходять ще — як кажуть люди добре обзнакомлені з двірскими відносинами — спори в найблизшій царскій родинї та інтриґи, які веде реакцийна партия против ґр. Віттого, котрого поступоване впрочім також невиразне і непевне. Кажуть, що він хотїв би удержатись на своїм становищи і длятого ходить — як то кажуть — помежи дощ: то нїби єсть за поступовим розвоєм, за реформами і свободою, то знов іде реакционерам на руку.

Не дивниця, що серед такого загального хаосу і блуканини правительства суспільність росийска підносить в гору прапор революциї або таки просто проголошує републику, як то стало ся в прибалтийскім краю, де на конґресї селян в Ризї ухвалено проголосити републику, котра би обнимала Лївонію і Курляндию в самім Петербурзї видано манїфест до народу взиваючий до революциї, а ґазети его повторили. В сій послїдній справі доносить „Правитель. Вестнїк“: Оголошений вчера кількома ґазетами манїфест ради делєґатів робітничих і комунїкати иньших товариств містить в собі завізване до революциї і поступованя против законів. На основі тимчасового розпорядженя прасового з 7-го грудня суд апеляцийний на внесенє прокуратора сконфіскував вчерашні видання часописий: Син Отечества, Новая Жизнь, Наша Жизнь, Свободний Народ (давнїйші Біржевия Ведомості — *Ред.)*, Начало, Русь, Свободное Слово і Русская Газета та зарядив застановленє тих видавництв аж до судового рішеня.

Здає ся, що в теперішну пору найсильнїйший рух революцийний настав в прибалтийскім краю. З полудневої Лївонії доносять о цїлім рядї спалених маєтностий межи Мітавою а Зеґевальдом. З 120 драґонів, котрих вислано на реконесанс, 34 десь пропало а прочі що вернули, розповідають, що на просторі 126 кільометрів видко всюди попалені маєтности.

Нинї наспіла з Петербурга через Ейдкуни слїдуюча вість: В полудневій Лївонії спалено около 30 дворів. Повстанцї облягають приходства і стріляють, коли їм не видати добровільно оружия, та увязнили вже богато духовних. Інфлянтский конвент шляхотский вислав до міністра справ внутрішних мемориял, в котрім вказує, що богато страчено, але ще не все. Шляхта уважає за свій обовязок в послїднїй годинї вказати правительству дорогу, на котрій може край знов успокоїти; просить отже правительство, щоби оно інфлянтскому населеню без ріжниці народности дало можність здорового розвою. Тото населене єсть доси темне внаслїдок гнету чужих урядників і росийщеня. Мемориял предкладає іменоване ради провінціональної.

Цар санкционував вже закон виготовлений радою міністрів против страйків. Після того закона взиване до страйку почтового або телєґрафічного буде каране вязницею від 8—16 місяців. Особи, що розпочинають страйк, будуть карані вязницею від 4—16 місяців. Хто би належав до товариства, маючого на цїли викликати страйк, буде караний тюрмою від 1 до 4 місяців, а навіть аж до 4 лїт.

Демонстрация фльот против Туреччини скінчила ся, бо Порта приняла всї условя, поставлені їй в справі фінансовій в Македонії. Віденьска праса витає з радостию сю вість і називає єї побідою австрийскої дипльоматиї. Тепер справа реформ в Македонії поступить знов значно наперед, що для европейских відносин має значінє великої ваги.

послїдні лежать пів години їзди поза Пітсбурґом, то фабрики Джонеса і Ленґлина лежать в самім осередку міста а фахові знатоки кажуть, що поодинокі відділи в них ведуть ся взірцево.

Коли я пустив ся по сих і иньших величезних заведенях, гадав я, що знайду там подібні образи як в цїлім Пітсбурзї взагалї, кратери з тисячами закопчених робітників, що як ті велити двигають тяжкі тягарі, бють молотами і роздувають та розгортають огонь. Але дїйстність в Америцї єсть зовсїм инша, як єї видимо на подібних взірцях в Европі — дим, огонь, грань, саджа, крик, стук і гук, искри та пара суть і тут, але робітників нема — на їх місци стоять дуже штучно придумані сталеві прилади, що виконують всїлякі можливі роботи, а робітники суть тут лиш на то, щоби допильнувати машин. В декотрих з тих фабрик бачив я робітників в рукавичках на руках, а коли в полудне виходили на обід, то ішли в білих ковнїриках і маншетах, мов би виходили з канцелярий а не з горнил та валковень.

Великою полекшею для численних фабрик в Пітсбурзї єсть природний ґаз, котрого они уживають, а котрий поправдї двигнув Пітсбурґ. Пригадую собі ще добре тоті часи, коли той ґаз відкрито під землею в Пенсильванії та Огайо, як він у вісімдесяти роках бухав із виверчених в земли дїр та горів без пожитку високою на кілька метрів полумінию. Підприємчиві люди в Пітсбурзї половили від тої пори той ґаз в руки та повели его до своїх фабрик і домів і він там робить таку саму службу як по наших містах той ґаз, що его з великими коштами штучно виробляють. Всї тоті товариства, що захопили в свої руки жерела того природного ґазу — а єсть їх разом всего 1500 — мають капітал в сумі 185 мілїонів а довгота рур, що ведуть той ґаз від жерел аж до фабрик і домів, виносить 5000 кільометрів, отже тілько, що віддаль Америки від Европи! Одно однїсеньке із тих товариств заосмотрює 40.000 домів ґазом до вареня і огріваня замість вугля а щоденний з'ужиток природного ґазу як до пори року доходить від 130 до 200 мілїонів граних стіп, через що заощаджує ся не меньше лиш 7 до 11.000 вугля на день! Щасливий Пітсбурґ!

Але недосить того, Пітсбурґ єсть ще й осередком округа нафтового. Пітсбурґска нафта, запакована в Пітсбурґских бляшанках, повандрувала по цїлім сьвітї а 80 мілїонів Американцїв сьвітять в своїх помешканях по найбільшій части сим земним олїєм, відкритим також лише що перед кількома десятками лїт. Нинї вивозять лиш заграницю річно за 350 мілїонів корон нафти а Рокфеллер доробив ся того найбільшого на цїлім сьвітї майна, котре числять на тисячі мілїонів, лиш на нафтї!

Тою пітсбурґскою нафтою сьвітять в лямпах, до котрих скляні цилїндри виробляють по найбільшій части також в Пітсбурзї. В сїм містї єсть, бачите, також і найбільший скляний промисл. Одна однїсенька фірма виробляє річно 50 мілїонів скляних цилїндрів, а то значить на кожду годину робити що дня по 17.000 цилиндрів або 600 на мінуту! Иньша фабрика виробляє рікрічно що дня по 80.000 склянок до питя а в 30 фабриках скла в Пітсбурзї виробляють річно 30.000 тон скла! Число фляшок доходить річно до 80 мілїонів а пітсбурґскі шиби, широкі на стопу, як би їх зложити одна коло другої, утворили би скляну стежку на 5000 кільометрів довгу!

Так став ся Пітсбурґ богатим, а хто хоче видїти то богатство, мусить одною з тих „електричних“ зелїзниць поїхати поза закопчене повне крику, стуку і гуку місто на горби, де стоять найкрасші і найприятнїйші на цїлу Америку віллї. Там по обох боках широких і тїнистих улиць, висаджених по боках муравою і грядками цьвітів, стоять посеред просторих городів прекрасні італїяньскі віллї, або замки з високими вежами в старонїмецькім стилю та швайцарскі доми. Там вже анї слїду з того вугля і зелїза, що в Пітсбурзї, там лиш богатство і всяка вигода, там мешкають сталеві, вуглеві і нафтові королї, що своїм майном перевисшають найперших капіталїстів старого сьвіта.

Новинки.

Львів, дня 18-го грудня 1905.

— Ц. к. краєва рада шкільна іменувала в народних школах: Йос. Пагоцкого управителем 6-кл. муж. школи в Болехові, Леон. Ланьцуцкого учителем 4-кл. муж. школи в Журавні; управителями 2-кл. шкіл: Ад. Амброза в Заболотівцях, Стан. Подгурского в Новій Веси, Фр. Войдановского в Міжинци, Володим. Жизневского в Поршні і Алекс. Запатилу в Слобідці лїсній; учителями (-льками) 2-кл. шкіл: Олену Озимкевичівну в Озерянах, Брон. Островску в Міжинци, Ант. Жизневску в Поршні і Ядв. Дорожиньску в Серафинцях; учителями(-льками) 1-кл. шкіл: Стан. Оглашеного в Розділовичах, Софію Любачевску в Карновичах і Мих. Косендяка в Загірю; перенесла: Йос. Підгалича учит. з Залозець старих до Заболотова і Берту Ганцківну з Дрогичівки до Жиравы, а Василя Залеского в Суходолі і Макс. Чуму в Грицеволі перенесла в стан супочинку.

— Конкурс розписав видїл ради повітової в Старім Самборі на посаду окружного лїкаря з осїдком в Старій соли. Річна платня виносить 2000 корон а додаток на обїзди 800 корон. Поданя треба вносити до видїлу повітового в Старім Самборі до дня 30 с. м.

— Дрібні вісти. В Ниянах під Самбором утопив ся в ріці Стрвяжи 15-лїтний хлопець Дмитро Каргут. — На передмістю Задвірне в Дрогобичи отруїв ся дня 5-го с. м. 60-лїтний господар Василь Гавдяк. Причина самоубийства незвістна.— В Торчиновичах під Самбором удушила в ночи на 9-го с. м. Мария Коршляк за намовою свого любка Івана Воляча свою новонароджену дитину. Жандармерия найшла труп в мішку під купою соломи на подвірю. Воляча арештовано, а Коршляківну, тяжко недужу, полишено поки-що на волі.

— Грім ударив в суботу о годині 9-ій вечером в одну каменицю при улици Калїчій у Львові. На хвилю настала страшна заверуха, але поволи втихомирило ся і около години 10-ої падав вже тілько дрібний дощ. Така сама буря навістила і околицю міста Львова.

— Фальшованє артикулів поживи в Чернівцях. Минувшого тиждня сконфіскував на ринку в Чернівцях міский комісар торговий Біндерер велику скількість масла, фальшованого кокосовим товщем і передав фальшівників до суду. Дня 14 с. м. ставили ся перед черновецким повітовим судом Йосель Авгман з Мигальча і Абіш Авгман, обжаловані за фальшованє молока. Йосель дістав три тиждні, а Абеш Авгман 8 днів вязниці. За ту саму провину засуджено того дня також Параскіцу Соколовску на 14 днів вязниці.

— Кроваві вибори на Угорщині. Угорска „Недїля" доносить: Сими днями в Вайда-Гуняді вибирали краєвого посла. Жителї Тішка розділились на дві сторони: одна сторона хотїла мати послом правительственного кандидата, а друга опозицийного. Проводирем перших був нотар, а других сїльский начальник. Прийшло до суперечки, наслїдком котрої один із сторонників опозицийного посла убив на смерть сїльского нотаря. В бійці брав участь і сїльский начальник, котрого жандарм пробив багнетом так, що сейчас помер.

— Крадїж дорогоцїнної рукописи. З бібліотеки тов-а Grays в Льондонї украдено дорогоцїнну рукопись з XIII. столїтя. вартости чверть міліона корон і рідку книжку з 1614 р. Рукопись мала 154 сторін, зладжена на пергаментї, мала дуже гарну орнаментацию. Рукопись і книжка були на послїдній археольоґічній виставі в Льондонї. З вистави повернули до бібліотеки і пропали з шафи. Заряд бібліотеки назначив високу нагороду для того, що вкаже на слїд злодіїв. Виключене є, аби рукопись могла набути яка бібліотека в Европі. Слїду злодія пошукують тому в Америцї.

— Злодійска видумка. В суботу між годиною 4 а 5-ою по полудни дістав ся незвістний злодій при помочи витриха до мешканя повитухи Фр. Хомицкої при ул. Курковій ч. 2 у Львові і обікрав єї з білья і инших річий. О крадіж ту підозріває Хомицка якогось мужчину, котрий перед тим явив ся був у неї з листом, взиваючим єї до недужої при ул. Костюшка ч. 14. Той лист писав видко сам злодій, аби Хомицку вивабити з дому, бо як она опісля пересьвідчила ся, нїхто єї не взивав на ул. Костюшка.

— Арештованого фальшівника гроший, звістного Пухима Шапіру разом з цїлою шайкою фальшівників відставила анґлїйска полиция з Льондона до віденьского суду карного.

— Самоубийства. Вчера о годині $2^1/_2$ по полудни застрілив ся в Личаківскім парку у Львові 42-лїтний урядник Видїлу краєвого др. Едвард Фібіґ. Причина самоубийства незвістна. — В суботу пробовала відобрати собі житє отруєю служниця Анна Бухвал у Львові. Єї відвезено до шпиталю, де боре ся зі смертию.

Телеґрами.

Будапешт 18 грудня. В управляючім комітетї коаліциї здавав Кошут звіт з приватних переговорів з Люкачем в справі гонорового залагодженя кризи і сказав, що ситуация не змінила ся. Кошут і Тіса згодили ся на спільне поступованє на завтрішнім засїданю палати послів та на протестованє против відроченя палати.

Берлин 18 грудня. До вчерашних раннїших часописий доносять з Риґи через Королевець: Революціонїсти опанували Курляндию і Лївонію. Они підпалили Риґу і Мітаву та загрожують Либаві. Житє нїмецких підданих в найбільшій небезпечности. Від Крайцбурґа до Ковна все стоїть в полуміни. Повстанцї задержали в Крайцбурзї бар. Корфа і Розенбаха яко закладників.

Льондон 18 грудня. (Бюро Райтера). Конференция марокканьска відбуде ся в Мадридї замість в Альґеціpac.

Петербург 18 грудня. Редакциї 5 часописий, що передрукували маніфест революцийних партий, опечатано по полудни. 6 редакторів часописи „Син Отечества" арештовано.

Петербург 18 грудня. (Через Ейдкуни з датою 16 с. м.). Будинок товариства економічного, в котрім відбула ся конференция ради робітничої, окружено войском і козаками. Членів ради арештовано. Дві компанії войска вступили до салї.

Петербург 18 грудня. Інфлянтске лицарство міста Риґи вислало до царя, до ґр. Віттого і до мін. Дурнова телєґраму з просьбою о знесенє военного стану. На час военного стану іменовано ґен.-лейтнанта Бекмана ґен.-ґубернатором Інфлянт.

Рим 18 грудня. Президент міністрів Фортіс подав ся до димісиї з причини, що палата послів відкинула часть вчерашного порядку дневного.

Москва 18 грудня. (Пет. Аґ.) Ростовский полк піддав ся. Декотрі жаданя признано, як: ненарушимість листів вояків, поправленє харчу, правильну виплату. Бюра телеґрафічні в містї отверті а також більша часть бюр почтових. Урядники по більшій части на своїх становищах. Брак післанців викликує опізненє в службі.

Берлин 18 грудня. З Петербурга через Ейдкуни доносять: Арештованих начальних редакторів кількох часописий випущено на волю за порукою. Редактор „Руси" зложив 10.000 рублів кавциї.

Константинополь 18 грудня. Вчера опорожнено Лемнос із залог межинародної ескадри. Нинї буде опорожнене Мітілєне.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в місковім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жаданє **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер" своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 **літ**; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра".**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділив „Днїстер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені .**	**1,616.402 К**
Уділи членьскі . .	**139.117 К**	**Цінні папери . .**	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї . . .**	**159.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Педопада. — (Телефона ч. 527).